

**Hybride van *Zygaena minos* Hb. ♀ en
Syntomis phegea L. ♂.**

H. Doleschall vermeldt in «Soc. entom.» Jahrg. 17, p. 121, dat hij in Augustus 1901 de bovengenoemde vlindersoorten op een distelbloem gepaard vond. Zij werden in eene doos medegenomen en den volgenden dag waren ongeveer 30 eieren gelegd, waaruit na tien dagen de rupsjes te voorschijn kwamen. Deze waren zwart; zij werden met klaver gevoed en groeiden voorspoedig. Hoe grooter zij werden, des te meer geleken zij op *phegea*-rupsen en na de laatste vervelling volkomen. Van de negen, die overwinterden, verpopte er slechts één in een zacht, grijs spinsel en hieruit verscheen een klein, manlijk exemplaar van *Synt. phegea*, dat niet de minste gelijkenis met de *Zygaena*-moeder vertoonde.

A. J. VAN ROSSUM.

Diefstal met inbraak bij *Nola confusalis* v. Hein.

In Juli van dit jaar vond ik te Putten (Veluwe) een drietal rupsen van bovengenoemde soort op gewone boschbessen. Weldra begon één dezer exemplaren zijn cocon te vervaardigen. Deze bestaat bij het genus *Nola*, zooals bekend is, uit langwerpige, losgebeten stukjes opperhuid van de takjes der voedselplant, door spinsel bijeengevoegd tot een omgekeerd bootvormig geheel; aan den hoogen kant is in dit spinsel eene veerende spleet, waardoor de vlinder den cocon verlaat. Toen nu, den dag nadat deze cocon was gereed gekomen, de tweede rups zich eveneens begon in te spinnen, koos zij daarvoor de plaats juist naast den reeds aanwezigen cocon. In den beginne werden de stukjes opperhuid op de normale wijze van het takje boschbes losgebeten, doch later ging de rups er toe over, hare bouwmaterialen aan de woning van haar buur — te ontleenen. Op die wijze ontstonden in deze laatste woning verscheidene gaten welke de bewoonster ook niet meer op de gewone wijze vermocht te dichten; zij wist zich echter toch te helpen en sloot alle openingen met spinsel af. Ook aan de spleetzijde moest

zij aldus te hulp komen en nu blijft de vraag bestaan, of bij dit toespinnen de spleet behouden is gebleven of niet. In 't laatste geval zou de vlinder wellicht den cocon niet kunnen verlaten. De toekomst zal hieromtrent hoop ik uitsluitel geven.

J. TH. OUDEMANS.

Over het aantal der eieren bij vlinders.

Dat het aantal eieren, dat door verschillende vlindersoorten gelegd wordt, zeer uiteen loopt, kan reeds worden afgeleid uit het groote verschil in afmeting, dat die eieren toonen. Dat bij die soorten, welke kleine eieren leggen, het aantal daarvan zeer aanzienlijk kan zijn, ondervond ik reeds meermalen. Zoo vermeldde ik, «Nederl. Insecten» p. 381, dat ik van een wijfje van *Mamestra leucophaea* View. ruim 1300 eieren verkreeg. Thans heb ik een nog grooter aantal verkregen van een wijfje van *Arctia caja* L. Dit dier, dat een exemplaar van niet meer dan middelmatige grootte genoemd kan worden (vleugelspanning 72 mM.), werd als imago gevangen, zoodat de mogelijkheid bestaat, dat het reeds eenige eieren had afgezet, ofschoon de volkomen gaafheid dit niet doet vermoeden. In ruim een week tijds legde dit voorwerp niet minder dan 1542 (bevruchte) eieren. Na den dood bleken de ovariën nog slechts een 30-tal volwassen eieren te bevatten. In verhouding tot de grootte der imago zijn hier de eieren zeer klein.

Tegelijkertijd zette bij mij een uit de pop gekweekt wijfje van *Dendrolimus pini* L., den Dennespinner, hare eieren af. Hier zijn deze zeer groot. In verband daarmee is het aantal gering; het bedroeg 263, terwijl het achterlijf na den dood nog 7 volwassen eieren bleek te herbergen. In aanmerking nemende, dat het lichaams-gewicht van dit dier wel ongeveer tweemaal zoo groot zal zijn geweest als dat van *Arctia caja*, wordt het betrekkelijke onderscheid nog zooveel te grooter. In 't vervolg zal ik de voor deze waarnemingen bestemde voorwerpen wegen.

J. TH. OUDEMANS.
